

[Karl Olsen.]

prisstigning først for alvor satte ind, efter at regeringen var tiltrådt i 1950. Det må ikke glemmes, at den nuværende regering har foretaget alvorligere prisrestriktioner for at komme inflationen til livs, end nogen socialdemokratisk regering nogensinde har drømt om. Det er heldigvis således, at den nuværende regering, der herigennem havde skåret toppen af inflationen, også selv har været i stand til at få hævet disse restriktioner, da deres tilstedeværelse ikke længere var påkrævet.

Socialdemokratiet har, som det er nævnt, ført en voldsom tale mod regeringen og dens partier i sommerens løb. Der var altså ikke meget tilbage af voldsomheden fra sommerens store, festlige møder, hvor man havde talerstolen for sig selv og ikke som her blev mødt af generende modargumenter. I mere afdæmpet form har det ærede medlem dog i sin ordførertale søgt at fastholde sommerens tema om regeringen, der skaber arbejdsløshed, standser byggeriet, skaber prisstigninger o. s. v. Det ærede medlems tale er under denne debat blevet klart tilbagevist. Vi er nået dertil, at vi har lov til at spørge ham og hans parti: Hvis den ulykke skulle indtræffe, at vi under de nuværende vanskelige økonomiske forhold fik en socialdemokratisk regering, hvilken politik har socialdemokratiet da? Har socialdemokratiet da en politik?

Da vi var i opposition mod ministeriet Hans Hedtoft, sagde vi klart og tydeligt fra, lagde frem, hvilken økonomisk politik konservatismen ville føre, dersom den fik regeringsansvar. Der påhviler socialdemokratiet den samme pligt i dag. Derfor er det, vi spørger: Har I overhovedet en politik, for det er vel ikke meningen, at det er det såkaldte dagsaktuelle program med hele dets uhyre udgiftsbyrde, der er socialdemokratiets forslag til løsning af vore nuværende store vanskeligheder på det økonomiske område? Derfor er det, vi har ret til at rejse spørgsmålet: Har socialdemokratiet overhovedet en politik i dag?

Bertel Dahlgaard: Jeg takker den højtærede boligminister for hans redegørelse. Han bedømmer altså produktionen af boliger i indeværende år et par tusind gunstigere end jeg. Det er umuligt for nogen af os at sige et ganske konkret tal, men ministerens tal ændrer jo iøvrigt ikke det fak-

tum, at antallet af nye boliger kun lidet overskrider det antal, det stigende befolkningstal lægger beslag på, og at der i indeværende år praktisk talt ikke rykkes ind på boligøden.

Må jeg med hensyn til ministerens standsning af nye tilsagn til parcelbyggeriet indtil 1. april sige, at vi godkender ikke denne beslutning i dag. Jeg vil på et noget senere tidspunkt foranledige, at denne sag tages op til forhandling i finansudvalget. Det vil dog være for betænkeligt, at ingen kan planlægge bygning af eget hus, før vi når hen til april. Det vil jo faktisk sige, at der i den væsentligste del af sommeren ikke kan tages fat på arbejdet med opførelse af flere egne hjem. Jeg gør iøvrigt opmærksom på, at denne standsning af parcelbyggeriet selvfølgelig ikke kan ramme parcelbyggeri i henhold til den lov, vi gennemførte i foråret, hvorefter enhver, der bygger et parcelhus, kan få statslån i henhold til kreditforeningsvurdering. Jeg beder den højtærede boligminister bekræfte dette.

Jeg takker også handelsministeren for hans svar på mine spørgsmål vedrørende deponeringsordningens afvikling og henvendelse til trustkommissionen om udarbejdelse af lovforslag. Ministerens svar var jo meget vage, men jeg går ud fra, at de var udtryk for, at de forhandlinger, der nu skal føres i vareforsyningsudvalget om deponeringsordningens bortfald, må føre til positive resultater snarest. Jeg må bede ministeren erindre, at det radikale venstre var medansvarligt for deponeringsordningens gennemførelse i sin tid som en overgangsordning, og at gennemførelsen var afhængig af det radikale venstres tilslutning. Det viste sig, at det var rigtigt at gennemføre denne ordning, men det var en forudsætning, at den indenfor et kortere tidsrum skulle afvikles, og her var ikke tale om efterfølgende manipulationer med øget toldbeskyttelse af den art, som den højtærede finansminister nu leger med. Med hensyn til snarlig fremme af en egentlig trustlovgivning er vor interesse lige så alvorlig, og jeg er vis på, at der vil være et flertal derfor her i tinget.

Jeg bemærkede mig, at den højtærede statsminister og den højtærede finansminister havde meget lidt at indvende mod den skildring, jeg i min tale gav af Danmarks økonomiske stilling i dag. Vi kan vel derfor lade denne skildring stå som